

Nutellás makaróni és holland reformátusok

Egy csapatépítő kirándulás naplója

A hollandiai Zwolle testvérgyülekezet látta vendégül október második felében a Kolozsvár-Törökvágási Református Egyházközség elsősorban csapatépítés céljából kiutazó tíz munkatársát. A közös munkálkodás hatékonyabbá tételében a megfiatalodott munkatársi közösségben a belső kötelékek megerősödését kereső csapat emlékeztető betekintést nyert a holland reformátusok mindennapjaiba. Óvodát, iskolát, öregotthont, templomot látogattak, együtt éltek a vendéglátó családokkal – érdekes és építő volt meg tapasztalni, hogyan élnek hitközösségként, hogyan kezelik a különböző társadalmi jelenségeket Hollandiában.

■ A zwollei Plantagekerk református gyülekezetben ismerős, vendégszerető arcok fogadtak. A legapróbb részletekig megszervezték ottlétünket, semmit nem bízva a véletlenre.

Alighogy megszoktuk a holland levegőt, máris megadatott a lehetőség belekóstolni a helybéli szeretetszolgálatba. Alapítványt látogattunk meg, mely a rászoruló utcaembereknek és nyomorúságban sínylődőknek próbál támaszt nyújtani.

Számunkra különös módon mindenekelőtt önkéntes munkatársakat keresnek – olyanokat, akik hajlandóak időt és energiát szánni felebarátjuk megsegítésére –, csak azután

„azonosítják a problémát”: kitarítják és fertőtlenítik a lakást, bevásárolnak vagy egyszerűen csak szóba állnak azokkal az emberekkel, akiken a magány és elhagyatottság érzése elhatalmasodott.

Egyedi élménynek számított az öregotthonban tett látogatásunk. Ami tájainkon inkább rémálomhoz hasonlít, Zwollében már-már luxus szálló. Az intézmény hatalmas épületegyüttesben foglal helyet. Az ott élőknek lehetőségük van templomba, könyvtárba, fodrászüzletbe, szerezcséjék-terembe vagy fitnessre és gyógytornára járni – mindezt anélkül, hogy kilépnének a számukra

otthont adó biztonságos környezetből.

A fiatalabb korosztály életébe az óvodába, keresztyén iskolába nyertünk betekintést. A nap imádsággal kezdődött. A tanítónő különösen odafigyelt a gyermekek imakívánásaira, és azt befoglalta az általa megfogalmazott fohászba, vagy maguk a gyermekek imádkoztak. Így a holland gyermek már kiskorától hozzászokik a szabad imádság gyakorlásához, ami igen fontos! Még egy lényeges apróság tűnt fel: nem láttuk a folyamatos fegyelmezést a tanító részéről, amihez itthon hozzászoktunk. Látszólag semmi nem volt kötelező, de a gyermek tudta, hogy tetteiért felelősséggel tartozik. Érdekes: a tankönyveket az iskola saját tanári kara dolgozta ki.

Vasárnap délelőtt Bibza Gábor lelképásztorunk magyar nyelvű igehirdetését hallgathatták a Plantagekerk református hívei. A tolmácsolást Hannie Hermán Moster biztosította, így mindenki számára érthetővé vált Isten üzenete. A megjelentek 85–90 százalékát ifjak és fiatal családok alkották – felemelő volt megtapasztalni, hogy a jövő nemzedékének fontos Isten beszéde, erre a szilárd fundamentumra építik életüket. Végezetül rövid éneklési szolgálatunkkal leptük meg a jelenlévőket. Délután a De Fonteín nevű szomszédos református templomban istentisztelet keretében szeretettel köszöntöttek, s annak érdekében, hogy a helyieknek könnyebb legyen betájolniuk a földgömbön Romániát, olyan térképet vetítettek ki, ahol Besszarábia, illetve Moldova Köztársaság is az ország részét képezte, keleten pedig a Szovjetunió határolta államunkat. Természetesen ez

Isten minket a Törökvágási Református Egyházközségbe rendelt

ott senkinek nem tűnt fel, de mi jól kuncogtunk, látva ezt az „erdekes” Romániát.

A beszélgetések során kiderült, hogy a presbitériumot ütőképes, fiatal csapat alkotja, az átlagéletkor 30–32 év körüli. A kimondottan önkéntességként elképzelt diakóniai munkához a családlátogatás, beszélgetés, különböző szociális tevékenységek tartoznak. A kateoktatás hatéves rendszerben zajlik, ami nekik nagyon is természetes – mifelénk gyakran még a két éves felkészítő miatt is óbégatnak a családok.

Oly nagy a különbség a hazai és a holland társadalom között, hogy aki ott él, képtelen belelátni és átérezni azt, amivel nekünk itt napról napra meg kell küzdenünk. Nem mintha nem akarnák megérteni a helyzetünket, hanem azért, mert lehetetlen áthidalni a Kelet- és Nyugat-Európa közötti több évtizedes eltérést. Ráadásul az, hogy mi Erdélyben kétszeres – nemzeti és vallási – kisebbségben élünk, lehetetlenné teszi a hollandnak létünk akár részleges átérzését.

Közös élményeink, az, hogy együtt lehettünk szemtanúi annak, ahogyan nyugati református testvéreink megélik hitüket, és gyakorolják a szeretetszolgálatot, és hogy nyolc napon át szinte folyamatosan egymás társaságát élvezhettük, meghozta a várt eredményt: összekovacsoltunk, jobban megismertük egymást, megszilárdultak a bizalmi kötelékek, és most már készen állunk közösen tenni valamit rászoruló embertársunkért. Bizonyára mindnyájunknak hiányozni fog a hollandiai csokireszelékes margarinos kenyér vagy a nutellás makaróni, de Isten minket a Kolozsvár-Törökvágási Református Egyházközségbe rendelt, és itt kell küldetésünknek eleget tennünk.

Az Úr áldása legyen munkánkon, ő adjon erőt és kitartást, hogy a bennünk lévő lendület semmiképpen ne lankadjon, hanem egyre inkább a szeretet legyen az, ami meghatározza szolgálatunkat és egész életünket.

Cseh Zoltán

VI. éves teológiai hallgató

ÖKUMENIKUS IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVÓK EGYSÉGÉÉRT

■ Imahetet tartanak 2012. január 15. és 22. között a világ keresztyén egyházai közül azok, amelyek csatlakoztak az ökumenikus mozgalomhoz. Ebben az időszakban a napi templomi igehirdetés a világon mindenhol azonos alapige szerint történik. Az imahét vezéregéje: „...mindnyájan el fogunk változni” (1Kor 15,51). Az imahét alapigéit az alábbiakban olvashatják: 1. nap: A szolgáló Krisztus átfomál, alapige: *Az Emberfia (...) azért jött (...), hogy ő szolgáljon.* (Mk 10,45); 2. nap: Az Úrra való csendes várakozás átfomál, alapige: *Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot.* (Mt 3,15); 3. nap: A szenvedő Szolga átfomál, alapige: *Krisztus is szenvedett értetek.* (1Pt 2,21); 4. nap: Az Úr gonosz feletti győzelme átfomál, alapige: *Győzd le a rosszat a jóval.* (Róm 12,21); 5. nap: A feltámadt Úr békessége átfomál, alapige: *Jézus megállt középen, és így szólt hozzájuk: „Békesség néktek!”* (Jn 20,19); 6. nap: Isten állhatatos szeretete átfomál, alapige: *Ez a győzelem, a mi hittünk.* (1Jn 5,4); 7. nap: A Jó Pásztor átfomál, alapige: *Legeltesd az én juhaimat!* (Jn 21,17); 8. nap: Krisztus uralma egyesít, alapige: *Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon.* (Jel 3,21)

G y e r e k v á r

Karácsonyi versek

Sok szép ünnep van, de egy sincs olyan, mint mikor a kis Jézus születik, s megváltóvá válik.

Angyalok ajka glóriázik, Mindenki azt énekl: Dicsőség az Úrnak, Ki Jézust küldte megváltónak.

Ünnepeljétek e szép ünnepet, Az angyalok példáját követve Díszítetek karácsonyfát, S öleljétek meg egymást.

Gere Editke

IV. osztályos tanuló

A karácsony szép és szelíd, Jézus Krisztust ünnepeljük. Az angyalok röpködnek, Kívánságod megnézik, És megeshet, hogy elviszik. Jézus Krisztushoz elküldik, S ha jó gyerek vagy, még haza is viszik. A sok kisgyerek ajándékát megkapva örvendezik, Boldogan a kis Jézusnak megköszönik.

Nagy Lajos Henrik

VI. osztályos tanuló

A világ összes gyermeke

■ Ó, bárcsak minden gyermek ügyes, okos lehetne. Nem olyan, mint egyesek, akik rosszkednek, verekednek és másokat bántanak. Habár jól meggondolva, ha nem lennének rossz gyerekek a világon, akkor unalmas lenne az élet. Ezek a gyerekek teszik érdekessé, izgalmassá a mindennapjainkat. Azonban azt már túlzásnak tartom, hogy mindenkinek azon jár az esze, hogy milyen csínytevással lepje meg társát, barátját. És sokszor láthatjuk azt, hogy ha valaki jó gyerek, akkor előbb-utóbb a barátai elcsábítják azzal, hogy nagyon jó rossz gyerekek lenni.

De nem szabad elfelejtenünk azokról a gyerekekről sem, akik szeretik szüleiket, szerények és szorgalmasak. Ezek a gyerekek boldogsággal tanulnak verseket, imádkoznak (már aki), és elfogadják azt, amit kapnak, legyen az akár az angyalkától is.

Már többször észrevettem, hogy karácsony közeledtével még a rossz gyerekek is szorgalmasabbak, odafigyelőbbek, de csak azért, hogy ők is kapjanak ajándékokat a Mikulástól vagy az angyalkától. De sajnos ezt csak azért teszik, hogy vágyaikat beteljesítse a várva várt karácsonyi angyalka.

Olyan jó érzés, mikor a szereped után belépsz a házba, és látod a szép csillogó- villogó karácsonyfát, alatta sok ajándékkal. Ilyenkor úgy érezzük, hogy kívánságaink beteljesedtek.

Kívánok mindenkinek Békés Boldog Karácsonyt!

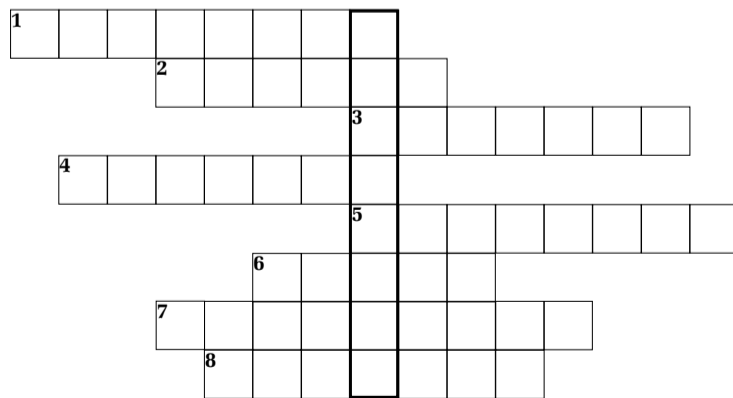
András Noémi

VI. osztályos tanuló

Karácsony

■ A karácsony szó a latin „incarnatio”-ból ered, jelentése „újjászületés”. Minden évben december 24-én Jézus Krisztus születését ünnepeljük, ahogy ti szoktátok mondani, gyermekek, a születésnapját. Karácsonykor immár hagyományá vált a fenyőfakészítés és az ajándékozás. Fenyőfát azért díszítünk, mert az újjászületést jelképezi. Ha a fények kigyúlnak, megjelennek a szép díszek, a világ körülöttünk elcsendesedik, és az emberek egymásra figyelnek. Az ajándékozás azt jelképezi, hogy Isten úgy szeretett minket, hogy megajándékozta a világot Fiával, Jézussal, a Megváltóval. E szeretetre emlékezünk minden évben szeretteinket megajándékozva.

Fejtsd meg a keresztrejtvényt, s megtudhatod, hogy nevezte az Úr angyala Jézust, amikor a pásztoroknak hírül adta a nagy örömet.

1. Hol született Jézus? 2. Kivel utazott Mária Betlehembe? 3. Melyik tartományból indult Betlehembe Mária és József? 4. Hol nőtt fel Jézus? 5. Ki volt Jézus korában az uralkodó császár? 6. Hogy hívták Jézus édesanyját? 7. Kik tanyáztak a mezőn Jézus születésekor? 8. Melyik király küldte a napkeleti bölcseket Jézushoz?

A Gyerekvárat összeállították a Kolozsvár-Törökvágási Egyházközség vallásánői és a gyermekek.

„És az Ige testté lett, és lakozék miközöttünk.”

János 1,14